

T John Bell, Graham Maule 1988

O Sven Asmundtveit 1999

M John Bell 1988

S Komponisten

214 Han sto opp før dagen demret

Han sto opp før da-gen dem - ret; dø-dens
dy - pe natt tok slutt. Kris-tus le - ver, han har sei - ret;
dø-dens mør - ke makt er brutt. Sol og må - ne, jord og
him - mel, dyr og fug - ler, gress og trær; al-le ser
og al - le jub - ler: Han er opp - stått, Gud er her!

2 Han sto opp for dem som brakte
blomster til hans tause grav.

Han sto opp for sine venner,
dem han elsket og holdt av.
Graven kunne ikke kneble
ham som er Guds skaperord.
Kristus lever, vi gir stemme
til en sang om håp på jord.

4 Han sto opp før dagen demret;
ut av natt brot lyset fram.

Kristus lever, han har seiret;
evig lever vi med ham.
Han er her og han vil skape
liv der natt og mørke bor.
Kristus lever, vi skal bære
Herrens seierstegn på jord.

3 Han sto opp, hans venner fryktet
jordens mørke, dødens natt.

Han sto opp da troen svikket,
da de trodde seg forlatt.
Fylt av mismot var vi alle
til han delte vin og brød.
Kristus lever, vi skal leve,
det er døden som er død!